

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๓/๒๕๕๙

ศาลแขวงพระนครเหนือ
ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓

คดีที่เอกชนผู้รับประกันภัยเข้ารับช่วงสิทธิยื่นฟ้องการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองเรียกค่าเสียหายโดยอ้างว่า จำเลยประมาทเลินเล่อปราศจากความระมัดระวังติดตั้งเสาไฟฟ้าแรงสูงไม่มีความมั่นคง เป็นเหตุให้เสาไฟฟ้าแรงสูงล้มทับรถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหาย ส่วนจำเลยก็ให้การว่าติดตั้งเสาไฟฟ้าตามมาตรฐานความเสียหายเกิดจากความผิดของคนขับรถบรรทุกพ่วงคันที่โจทก์รับประกันภัย เมื่อคดีนี้โจทก์มิได้ฟ้องว่าจำเลยละเลยต่อหน้าที่ ไม่จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาเสาไฟฟ้าซึ่งเป็นทรัพย์สินของจำเลยตาม มาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นเหตุให้ทรัพย์สินที่โจทก์รับประกันภัยไว้เสียหาย อันจะถือว่าเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทั้งการติดตั้งเสาไฟฟ้าแรงสูงไม่แข็งแรงมั่นคง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยหรือไม่นั้น มิใช่ผลโดยตรงจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทซึ่งจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่เป็นคดีละเมิดทั่วไป ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม เมื่อโจทก์ในคดีนี้เป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกคันเกิดเหตุ และได้ชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยไปแล้ว จึงอยู่ในฐานะผู้รับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่ต้องฟ้องคดีต่อศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีละเมิด ซึ่งเป็นฐานแห่งการรับช่วงสิทธิของโจทก์ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม